

Technika psychoanalityczna

The psychoanalytic technique

KATARZYNA WALEWSKA

SUMMARY

Celem pracy jest prezentacja techniki psychoanalitycznej od początków jej formułowania przez Zygmunta Freuda do naszych czasów. W pracy omówiono Założenia teoretyczne: strukturalna teoria, dynamika konfliktów, formułowanie się patologii; dynamiczna naprzemienność teorii i praktyki klinicznej; aspekt rozwojowy: nowe sposoby pracy pojawiające się wraz z rozwojem myśli analitycznej oraz nowych wyzwań psychopatologii. W artykule przedstawiono także aktualny stan poglądów na temat problemu naukowości/nienaukowości techniki psychoanalitycznej. Skatalogowano narzędzia pracy, opisano warsztat, pokazano różnice pomiędzy techniką francuską i angielską. Wnioski to prezentacja techniki analitycznej jako dalekiej od anachronicznego stereotypu. Obecnie często można zauważyć utożsamienie techniki psychoanalitycznej z techniką, której zasady sformułował Freud. W nowoczesnym leczeniu, coraz częściej łączy się oddziaływanie farmakologiczne z różnymi formami technik psychoanalitycznych, szczególnie dotyczy to głębszych de-kompensacji.

SUMMARY

The goal of this work is to present psychoanalytical technique from its beginnings, which were formulated by Sigmund Freud over 100 years ago, to this day. The presentation explores the following aspects: theoretical assumptions: structural theory, the dynamics of conflicts, the formation of pathology; dynamic alternating of theory and clinical practice; developmental aspect: new work methods arising together with the development of analytical thought and new challenges in psychopathology. The article also presents the state of views on the problem of the scientificity/non-scientificity of psychoanalytical technique. The paper presents the historical grouping of the concepts of certain representatives: those, who creatively modified the technique formulated by Freud. The article catalogues „tools”, describes the workshop, shows the difference between the French technique, which takes into consideration the libidinal factor, and the English technique, inspired by the relation with the object. The conclusion is a presentation of analytical technique as being far from the anachronic stereotype. One may notice a tendency to identify the psychoanalytical technique of today with that, which was formulated by the father (or rather grandfather) of psychoanalysis. Meanwhile, analysis of contemporary theories and clinical practice shows, that analytical technique is a dynamic, constantly evolving set of elements. Today, in modern therapy, the combination of pharmacotherapeutical reactions with various forms of psychoanalytical techniques is practiced increasingly more frequently, especially in deeper decompensation.